

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS 2010/45/EU IRÁNYELVE

(2010. július 13.)

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ meghatározza a hozzáadottérték-adóval (a továbbiakban: héa) kapcsolatos, a számlákra vonatkozó feltételeket és szabályokat a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében. Az irányelv 237. cikkével összhangban a Bizottság jelentést nyújtott be, amely – a technológiai fejlődés figyelembevételével – bizonyos nehézségeket tár fel az elektronikus számlázással kapcsolatban, és emellett további olyan területeket határoz meg, amelyeken a belső piac működésének javítása céljából célszerű lenne egyszerűsíteni a héa-szabályokat.

(2) Mivel kellően részletes nyilvántartást szükséges vezetni annak érdekében, hogy a tagállamok ellenőrizhessék a termékek egyik tagállamból a másikba való ideiglenes mozgását, egyértelművé kell tenni, hogy a nyilvántartásnak tartalmaznia kell a tagállamok között ideiglenesen mozgó termékek értékbecslésére vonatkozó adatokat. Ezenkívül a termékek értékbecslés céljából történő átszállítása egy másik tagállamba a héa-kötelezettség szempontjából nem tekinthető termékértékesítésnek.

(3) Az összesítő nyilatkozatban közölt információk egységesége és az összesítő nyilatkozat révén megvalósuló információcsere gyorsasága érdekében pontosítani kell a Közösségen belüli termékértékesítésre és a Közösségen belüli termékbeszerzésre vonatkozó adófizetési kötelezettséggel kapcsolatos szabályokat. Ezenkívül indokolt az egyik tagállamból a másikba történő, egy naptári hónapnál hosszabb ideig tartó folyamatos termékértékesítést az egyes naptári hónapok végén teljesítettnek tekinteni.

(4) Azon kis- és középvállalkozások segítése érdekében, amelyek számára nehézséget jelent, hogy a héát azt megelőzően fizessék meg az illetékes hatóságnak, hogy az ügylet ellenértékét a vevőjüktől megkapták volna, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a héa elszámolását pénzforgalmi elszámolás keretében engedélyezzék, amely lehetővé teszi a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója számára, hogy a héát akkor fizesse meg az illetékes hatóságnak, amikor a termék vagy szolgáltatás ellenértékét megkapja, és amely alapján az adólevonási joga a termék vagy a szolgáltatás ellenértékének megfizetésekor keletkezik. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy olyan választható pénzforgalmi elszámolási rendszert vezessenek be, amely nem eredményez kedvezőtlen hatást a héabevételükkel kapcsolatos pénzáramlásra.

(5) A vállalkozások számlázási kötelezettségeivel kapcsolatos jogbiztonsága érdekében egyértelműen meg kell határozni, hogy melyik tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni.

(6) A belső piac működésének javítása érdekében egyes határokon átnyúló ügyletekre vonatkozóan harmonizált számlakibocsátási határidőt kell meghatározni.

(7) A jobb adóellenőrzés lehetővé tétele, a határokon átnyúló és a belföldi termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás egységesebb elbírálásának biztosítása, valamint az elektronikus számlázás előmozdítása érdekében a számlán feltüntetendő adatokra vonatkozó bizonyos előírásokat módosítani kell.

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

- (8) Mivel az elektronikus számlázás alkalmazása segíthet a vállalkozásoknak a költségek csökkentésében és a versenyképesebbé válásban, felül kell vizsgálni az elektronikus számlázásra vonatkozó hatályos héa-követelményeket az alkalmazás meglévő terheinek és korlátainak felszámolása érdekében. A papíralapú és az elektronikus számlák esetében azonos elbírálást kell alkalmazni, a papíralapú számlákkal kapcsolatos adminisztratív terheket pedig nem szabad növelni.
- (9) Az azonos elbírálásnak az adóhatóságok hatásköre tekintetében is érvényesülnie kell. Az adóhatóságok ellenőrzési hatáskörének, valamint az adóalanyok jogainak és kötelességeinek egyformán kell érvényesülniük függetlenül attól, hogy az adóalany a papíralapú vagy az elektronikus számlázást választja-e.
- (10) A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük, ezért biztosítani kell a számlák hitelességét, olvashatóságát és tartalmuk sértetlenségét. A számla és az ügylet közötti megbízható ellenőrzési nyomvonal létrehozására üzleti ellenőrzési eljárásokat lehet alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az (akár papíralapú, akár elektronikus) számlák megfeleljenek ezen követelményeknek.
- (11) Az elektronikus számlák hitelessége és tartalmuk sértetlensége egyes meglévő technológiák – például az elektronikus adatszere (EDI) és a fokozott biztonságú elektronikus aláírás – alkalmazásával is biztosítható. Mivel azonban más technológiák is léteznek, az adóalanyok számára nem írható elő, hogy egy adott elektronikus számlázási technológiát alkalmazzanak.
- (12) Egyértelművé kell tenni, hogy ha az adóalany az általa kibocsátott vagy hozzá beérkező számlákat elektronikus formában őrzi, az adó megfizetése szerinti, valamint az adóalany székhelye szerinti tagállamnak is hozzáférési joga van a számlákhoz ellenőrzés céljából.
- (13) Mivel ezen irányelv céljait, azaz a héa számlázásával kapcsolatos szabályok egyszerűsítését, korszerűsítését és harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat arra ösztönzik, hogy – a maguk számára, illetve az Unió érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

- (15) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv módosításai

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 17. cikk (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely a termékre vonatkozó azon értékbecslést vagy a terméken végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén végeztek el, amennyiben a terméket az értékbecslést vagy a megmunkálást követően visszaszállítják ezen adóalany számára abba a tagállamba, ahonnan a terméket eredetileg feladták vagy elfuvarozták;”;

2. a 64. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egy naptári hónapot meghaladó időszakon át történő, olyan folyamatos termékértékesítést, amely során a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy fuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen értékesítik, vagy amely során a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint héa-mentesen egy másik tagállamba fuvarozza, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári hónap végén teljesül mindaddig, amíg az értékesítés véget nem ér.

Az olyan szolgáltatásnyújtást, amely után a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell a héát megfizetnie, amely egy évet meghaladóan folyamatosan tart és amely ezen időszak alatt sem elszámolás, sem kifizetés tárgyát nem képezi, úgy kell tekinteni, mint amely minden naptári év végén teljesül mindaddig, amíg a szolgáltatásnyújtás véget nem ér.

A tagállamok bizonyos – az első és a második albekezdésben említettekén kívüli – esetekben elrendelhetik, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek legalább egyéves időszakonként teljesülnek.”;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

3. a 66. cikk első bekezdésének c) pontja és a második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„c) meghatározott időszakon belül – legkésőbb a tagállamok által a 222. cikk második bekezdése alapján a számlakibocsátásra meghatározott határidő lejártakor, vagy ha a tagállam ilyen határidőt nem határozott meg, akkor az adóztatandó tényállás bekövetkeztétől számított meghatározott időszakon belül –, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.

Az első bekezdésben előírt eltérés azonban nem alkalmazható azokra a szolgáltatásnyújtásokra, amelyek esetében a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevője fizeti, továbbá a 67. cikkben említett termékértékesítésekre vagy -terméktovábbításokra.”;

4. a 67. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„67. cikk

Amennyiben a 138. cikkben meghatározott feltételek szerint a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy elfuvarozott termékeket héamentesen értékesítik, vagy a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira héamentesen egy másik tagállamba továbbítja, az adófizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik, amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát.

Az első bekezdésben említett termékértékesítések és terméktovábbítások tekintetében a 64. cikk (1) bekezdését, a 64. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését és a 65. cikket nem kell alkalmazni.”;

5. a 69. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„69. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében a héafizetési kötelezettség a számla kibocsátásakor, vagy – amennyiben addig az időpontig nem bocsátottak ki számlát – a 222. cikk első bekezdésében említett határidő lejártakor keletkezik.”;

6. a 91. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A fentiek helyett a tagállamok elfogadják az Európai Központi Bank által az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában közzétett legutolsó átváltási árfolyam alkalmazását. Az eurótól eltérő fizetőeszközök közötti átváltást az egyes fizetőeszközök euróhoz viszonyított árfolyamának alkalmazásával kell végezni. A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany értesítse őket e lehetőség igénybevételéről.

Néhány, az első albekezdésben foglalt ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál azonban a tagállamok alkalmazhatják azt az átváltási árfolyamot, amelyet a közösségi rendelkezésekkel összhangban a vámérték meghatározására alkalmaznak.”;

7. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„167a. cikk

Egy választható rendszer keretében a tagállamok előírhatják, hogy azon adóalany adólevonási jogának érvényesítését, akinek kizárólag a 66. cikk b) pontjával összhangban keletkezik héafizetési kötelezettsége, addig az időpontig kell halasztani, ameddig a számára értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás utáni héát a részére terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó számára ki nem fizette.

Az első bekezdésben említett választható rendszert alkalmazó tagállamoknak értékhatárt kell megállapítaniuk azon adóalanyok számára, akik ezt a rendszert alkalmazzák a területükön. Az értékhatár az adóalanyok a 288. cikknek megfelelően kiszámított éves árbevételén alapul. Az értékhatár nem haladhatja meg az 500 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összeget. A tagállamok a hea-bizottsággal folytatott konzultációt követően, a szóban forgó értékhatárt 2 000 000 EUR-ra vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összegre növelhetik. Nincs szükség azonban a hea-bizottsággal folytatott konzultációra azon tagállamok esetében, amelyek 2012. december 31-én 500 000 EUR-nál vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összegnél magasabb értékhatárt alkalmaztak.

A tagállamok tájékoztatják a hea-bizottságot az első albekezdés értelmében elfogadott nemzeti szintű jogi intézkedésekről.”;

8. a 178. cikk a következőképpen módosul:

a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 168. cikk a) pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a XI. cím 3. fejezete 3–6. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie”;

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 168. cikk c) pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonáshoz minden olyan adatot szerepeltetnie kell a 250. cikkben előírt hea-bevallásban, amely a Közösségen belüli beszerzéseket terhelő hea összegének megállapításához szükséges, és rendelkeznie kell a XI. cím 3. fejezete 3–5. szakaszának megfelelően kiállított számlával.”;

9. a 181. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„181. cikk

A tagállamok abban az esetben is engedélyezhetik az adóalanyok számára a 168. cikk c) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonást, ha az nem rendelkezik a XI. cím 3. fejezete 3–5. szakaszának megfelelően kiállított számlával.”;

10. a 197. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az értékesített termék beszerzőjének tagállamától eltérő tagállamban letelepedett adóalany által kibocsátott számla megfelel a 3. fejezet 3–5. szakaszában foglaltaknak.”;

11. a 217. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„217. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában »elektronikus számla«: az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be.”;

12. a XI. cím 3. fejezetének 3. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„219a. cikk

A 244–248. cikk sérelme nélkül az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) ponttól eltérően a számlázásra azon tagállam szabályai vonatkoznak, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályait kell alkalmazni, amelyben a teljesítésre kötelezett az adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem abban a tagállamban telepedett le, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, és a hÉa megfizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője.

Amennyiben azonban a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője állítja ki a számlát (önszámlázás), a számlázásra az (1) pont vonatkozik;

b) az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének.”;

13. a 220. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„220. cikk

(1) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az alábbi esetekben saját maga, vagy az, akinek részére a terméket

értékesíti, illetve a szolgáltatást nyújtja, vagy egy, az adóalany nevében és megbízásából eljáró harmadik fél számlát bocsásson ki:

1. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

2. a 33. cikkben említett termékértékesítés;

3. a 138. cikkben megállapított feltételekkel végzett termékértékesítés;

4. az 1. és a 2. pontban említett termékértékesítések valamelyikének teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg;

5. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg esetén.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően és a 221. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja alapján adómentes szolgáltatásnyújtás esetében nem kötelező számlát kiállítani.”;

14. az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„220a. cikk

(1) A tagállamok engedélyezik, hogy az adóalanyok az alábbi esetek bármelyikében egyszerűsített számlát állítsanak ki:

a) ha a számla összege legfeljebb 100 EUR, vagy az ennek megfelelő, nemzeti fizetőeszközben kifejezett összeg;

b) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintett dokumentum vagy üzenet.

(2) A tagállamok nem engedélyezik az adóalanyok számára egyszerűsített számla alkalmazását, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontja alapján kell kibocsátani, vagy ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem abban a tagállamban letelepedett, amelyben a hÉa meg kell fizetni, vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a hÉa fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett.”;

15. a 221., a 222., a 223., a 224. és a 225. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„221. cikk

(1) A tagállamok a 226. cikk vagy a 226b. cikk alapján megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében.

(2) A tagállamok a 226. vagy a 226b. cikkben megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik a területükön letelepedett adóalanyokat vagy azokat az adóalanyokat, amelyeknek az adott tagállam területén található az az állandó telephelye, ahonnan a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás történik, a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja értelmében adómentes olyan szolgáltatásnyújtás tekintetében, amelyet az említett adóalanyok a területükön vagy a Közösség területén kívül teljesítenek.

(3) A tagállamok felmenthetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében vagy a 220a. cikkben megállapított számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 110. és a 111. cikk, a 125. cikk (1) bekezdése, a 127. cikk, a 128. cikk (1) bekezdése, a 132. cikk, a 135. cikk (1) bekezdésének h)–l) pontja, a 136., a 371., a 375., a 376. és a 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380–390b. cikk értelmében – az előző fázisban megfizetett hea levonásának jogával vagy anélkül – adómentesek.

222. cikk

A 138. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően teljesített termékértékesítés vagy az olyan szolgáltatásnyújtás esetén, amelynél a héát a 196. cikk alapján a szolgáltatás igénybevevőjének kell megfizetnie, a számlát legkésőbb az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap tizenötödik napján kell kibocsátani.

Egyéb termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetében a tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő az adóalanyok számára.

223. cikk

A tagállamok engedélyezik az adóalanyoknak több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról szóló összesítő számlák kibocsátását, feltéve, hogy az összesítő számlán feltüntetett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan ugyanabban a naptári hónapban keletkezik a héafizetési kötelezettség.

A 222. cikk sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik, hogy az összesítő számlán olyan termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások szerepeljenek, amelyekre vonatkozóan egy naptári hónapot meghaladó időszakban keletkezik a héafizetési kötelezettség.

224. cikk

Az adóalany által teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlát kiállíthatja a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő is, feltéve, hogy a felek előzetes megállapodást kötöttek, valamint létezik minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására vonatkozó eljárás. A tagállamok megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és megbízásából bocsássák ki.

225. cikk

A tagállamok az adóalanyok számára egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél, illetve a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő olyan országban telepedett le, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben (*) és az 1798/2003/EK rendeletben (**) foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

(*) A Tanács 2010. március 16-i 2010/24/EU irányelve az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

(**) A Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről (HL L 264., 2003.10.15., 1. o.);

16. a 226. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„7a. ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk b) pontjának megfelelően az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a »pénzforgalmi elszámolás« kifejezés;”;

b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„10a. ha a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő állítja ki a számlát a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója helyett, az »önszámlázás« kifejezés.”;

c) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. adómentesség esetén az ezen irányelv alkalmazandó rendelkezésére vagy a megfelelő nemzeti rendelkezésre történő hivatkozás, illetve bármilyen más utalás arra, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adómentes;”;

d) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„11a. ha az adófizetési kötelezettség a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybevevőt terheli, a »fordított adózás« kifejezés;”;

e) a 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén a »Különbözet szerinti szabályozás – utazási irodák« kifejezés;”;

„14. használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó valamely különös szabályozás alkalmazása esetén a »Különbözet szerinti szabályozás – használt cikkekre«, »Különbözet szerinti szabályozás – műalkotások«, illetve »Különbözet szerinti szabályozás – gyűjteménydarabok és régiségek« kifejezések közül a megfelelő;”;

17. az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„226a. cikk

Ha a számlát olyan adóalany bocsátja ki, aki nem letelepedett abban a tagállamban, ahol az adófizetési kötelezettséget teljesíteni kell vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a 192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és a termékértékesítést olyan beszerző, illetve a szolgáltatásnyújtást olyan igénybevevő részére teljesíti, aki héa fizetésre kötelezett, az adóalany elhagyhatja a 226. cikk 8., 9. és 10. pontjában említett adatokat, és helyette az érintett termék vagy szolgáltatás adóalapját tüntetheti fel, megadva az értékesített termék mennyiségét és jellegét, vagy a nyújtott szolgáltatás körét, valamint jellegét.

226b. cikk

A 220a. cikk, valamint a 221. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kibocsátott egyszerűsített számlák tekintetében a tagállamok legalább az alábbi adatok feltüntetését követelik meg:

- a) a számla kibocsátásának dátuma;
- b) a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany azonosítása;
- c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások azonosítása;
- d) a fizetendő héa összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok;
- e) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintendő dokumentum vagy üzenet, konkrét és egyértelmű hivatkozás erre az eredeti számlára, és a módosításra kerülő adatok.

A számlákon a 226., a 227. és a 230. cikkben említettektől eltérő adat feltüntetése nem követelhető meg.”;

18. a 228. cikket el kell hagyni;

19. a 230. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„230. cikk

A számlán szereplő összegeket bármilyen fizetőszközben ki lehet fejezni, feltéve, hogy a számlán a fizetendő vagy helyesbítendő héa összege – a 91. cikkben meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával – a tagállam nemzeti fizetőszközében szerepel.”;

20. a 231. cikket el kell hagyni;

21. a XI. cím 3. fejezete 5. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„**Papíralapú számlák és elektronikus számlák**”;

22. a 232. és a 233. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„232. cikk

Elektronikus számla alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése szükséges.

233. cikk

(1) A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számla eredeténél hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát, akár papíralapú, akár elektronikus formában bocsátották ki.

Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredeténél hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

Az »eredet hitelessége« a termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó, illetve a számlakibocsátó azonosságának biztosítását jelenti.

A »tartalom sértetlensége« azt jelenti, hogy az ezen irányelv által előírt tartalmat nem változtatták meg.

(2) Elektronikus számla eredeténél hitelessége és tartalmának sértetlensége az (1) bekezdésben leírt üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül bizonyos technológiákkal is biztosítható, például az alábbiakkal:

- a) az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti fokozott biztonságú elektronikus aláírással, amely az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 10. pontja szerinti minősített tanúsítványon alapul, és amelyet az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel hoztak létre (*);
- b) az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 94/820/EK bizottsági ajánlás (**) 1. mellékletének 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) révén, ha a cserére vonatkozó megállapodás előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását.

(*) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(**) HL L 338., 1994.12.28., 98. o.”;

23. a 234. cikket el kell hagyni;

24. a 235., a 236. és a 237. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„235. cikk

A tagállamok egyedi feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított elektronikus számlákra vonatkozóan, amelyet olyan országból teljesítenek, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

236. cikk

Amennyiben ugyanannak a számlabefogadónak több elektronikus számlát tartalmazó számlaköteget küldenek, illetve ilyen bocsátanak rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

237. cikk

A Bizottság legkésőbb 2016. december 31-ig független gazdasági tanulmányon alapuló, átfogó értékelő jelentést nyújt be a Bizottságnak és az Európai Parlamentnek a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy azok milyen mértékben eredményezték a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkenését, és szükség szerint megfelelő javaslatot tesz az érintett szabályok módosítására.”;

25. a 238. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hea-bizottsággal folytatott konzultációt követően és az általuk megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlákon a következő esetekben csak a 226b. cikk szerinti információkat kell feltüntetni:

- a) ha a számla összege több mint 100 EUR, de nem haladja meg a 400 EUR-t, illetve ennek nemzeti fizetőszközben kifejezett értékét;
- b) ha az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy ügyviteli gyakorlata, illetve a számla kiállításának technikai feltételei különösen megnehezítik a 226. és a 230. cikkeken említett valamennyi követelmény teljesítését.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben előírt egyszerűsítéseket nem lehet alkalmazni, ha a számlát a 220. cikk (1) bekezdése 2. vagy 3. pontjának megfelelően kell kibocsátani, vagy ha az adózotandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást olyan adóalany végzi, aki nem telepedett le abban a tagállamban, amelyben a héát meg kell fizetni vagy az abban a tagállamban meglévő letelepedettsége a

192a. cikk értelmében nem vesz részt a termékértékesítésben vagy szolgáltatásnyújtásban, és hea fizetésre a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett.”;

26. A 243. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„243. cikk

(1) Minden adóalany nyilvántartást vezet a feladási tagállamtól eltérő, de a Közösségen belüli területre általa vagy a nevében feladott vagy elfuvarozott olyan termékekről, amelyek a 17. cikk (2) bekezdésének f), g) és h) pontjában meghatározott, a termékekre vonatkozó értékbecslésből, azok megmunkálásából vagy azok ideiglenes felhasználásából álló ügyletekhez szükségesek.

(2) Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet annak érdekében, hogy a más tagállamban hea-azonosítószámmal rendelkező adóalany által vagy nevében az említett másik tagállamból számára feladott olyan termékeket azonosítani lehessen, amelyek a termékek értékbecsléséből vagy megmunkálásából álló szolgáltatást végeznek.”;

27. a 246. cikket el kell hagyni;

28. a 247. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 233. cikkben meghatározott követelmények teljesítése érdekében az (1) bekezdésben említett tagállam előírhatja, hogy a számlákat abban az eredeti – papíralapú vagy elektronikus – formájukban őrizték meg, amelyben küldték vagy rendelkezésre bocsátották azokat. A tagállam szintén előírhatja, hogy a számlák elektronikus tárolása esetén a 233. cikkben meghatározottak szerint elektronikus úton kell megőrizni a számla eredetének hitelességét és tartalmának sértetlenségét biztosító adatokat is.

(3) Az (1) bekezdésben említett tagállam megállapíthat olyan különös feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számlák olyan országban történő megőrzését, amellyel nincs érvényben a 2010/24/EU irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz vagy a 249. cikkben említett, elektronikus hozzáférési, letöltési és felhasználási jogot biztosító jogi eszköz.”;

29. a XI. cím 4. fejezetének 3. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„248a. cikk

A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják, hogy a területükön teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számlákat, valamint a területükön letelepedett adóalanyok által befogadott számlákat bizonyos adóalanyok tekintetében vagy bizonyos esetekben fordítsák le a tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire. A tagállamok mindazonáltal nem írhatják elő általános követelményként a számlák lefordítását.”;

30. a 249. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„249. cikk

Ellenőrzési célból, amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy befogadott számlákat az adatokhoz online hozzáférést biztosítva, elektronikusan őrzi meg, úgy a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságainak, vagy amennyiben a héát egy másik tagállamban kell megfizetni, az említett másik tagállam illetékes hatóságainak joguk van az említett számlákhoz elektronikusan hozzáférni, azokat letölteni és felhasználni.”;

31. a 272. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett adóalanyokat nem menthetik fel a 3. fejezet 3–6. szakaszában és a 4. fejezet 3. szakaszában említett számlázási kötelezettségek alól.”.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezen rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2013. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2010. július 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
D. REYNERS